

TWENTIETH SUNDAY IN ORDINARY TIME
DWUDZIESTA NIEDZIELA ZWYKŁA
AUGUST 20, 2023

Saint John Paul II Polish Center
Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886*
*tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@polishcenter.org * website: www.polishcenter.org*

© J. S. Paluch Co., Inc.

TWENTIETH SUNDAY IN ORDINARY TIME AUGUST 20, 2023

Jesus proclaimed the Gospel of the kingdom and cured every disease among the people.
— Matthew 4:23

JESUS BELONGS TO EVERYONE

A pagan woman takes the initiative to approach Jesus with her request, even though she doesn't belong to the Jewish people. She's an upset mother in anguish because her daughter is «tormented by a demon». She comes to Jesus shouting: «Lord, Son of David, take pity on me». Our Lord's first reaction is surprising, even dismissive. He doesn't seem to listen to her. In his mind, the hour has not yet come to bring the Good News of God to the pagans. But since the woman keeps insisting, he explains his reluctance: «I was sent only to the lost sheep of the House of Israel».

Still the woman doesn't give up. Prepared to overcome every difficulty and resistance, in a bold gesture she prostrates at Jesus' feet, stopping him in his tracks, and on her knees she just shouts out: «Lord, help me». Jesus' response is unusual and rather shocking. Though in that age the Jews called the pagans «dogs» without blinking an eye, his words sound offensive to our ears: «It is not fair to take the children's food and throw it to little dogs». Taking up his image the quick-witted woman dares to correct him from her point of view: «Ah yes, Lord; but even little dogs eat the scraps that fall from their masters' table».

This woman's courageous attitude is admirable and points to the future. Surely at the Father's table everyone can be fed: the children of Israel and also the pagan dogs. At first Jesus seems to be concerned only for the «lost sheep» of Israel... but then she too is a «lost sheep». The One Sent by God cannot belong to the Jews only. Jesus needs to belong to everyone and be for everyone. This he warmly accepts when faced by the woman's faith.

In the end, the Lord's response reveals both his humility and his greatness: «Woman, you have great faith! Let your desire be granted». This woman discovers that God's mercy doesn't exclude anyone. The Good Father is above the ethnic and religious barriers that we humans have set up. Jesus recognizes the woman as a believer though she lives in a pagan religion. He even finds in her «great faith», not the small faith of his disciples whom he's more than once called «you of little faith». Anyone can come to Jesus confidently. He can recognize people's faith even if they live outside the Church. They will always find in him a Friend and a Teacher of life. We Christians need to rejoice that even today Jesus keeps drawing so many people who live outside of the Church. Our Lord is bigger than our institutions. He keeps doing much good, even for those who have apparently left off attending church.
—José Antonio Pagola

IS GOD'S WELCOME ONLY FOR THE FEW?

For office filing purposes pigeonholes are splendid. Bureaucrats love tidy compartments where accounts, ap-

plications, drafts etc. can be systematically stored — everything in its proper place. A good office motto might be: No surprises and no disorder! There's a temptation to think of God's grace as parcelled out in a similarly neat, orderly way — as something reserved for the God-fearing elect, the People of God. Historically, many of our Jewish forebears adopted this view, and they (and we!) require the universalist message of Isaiah: God wants a house of prayer open to all the nations. Christians need to remember it too: God wills ALL human beings to be saved; in the Father's house there are many mansions.

Our heavenly Father draws people towards Himself in unpredictable ways. Just as in a family the misfortune of one member can serve to unite the others in a new, protective loyalty; or as in business the failure of one concern can direct energy into a new, more productive line.. so the rejection of Our Savior by the Jews led to his acceptance throughout the Gentile world. It's an ill wind blows good to nobody! Even the lapses and sins of mankind can be turned to good account, says Paul in today's section of his letter to the Romans: “God has imprisoned everyone in disobedience only to show mercy on all.” Our own past sins will not bar us from Christ — they only show us how much we need him (“To seek and save what was lost.”)

Why would Jesus limit himself to “the lost sheep of the house of Israel?” Was he not concerned for people of other nations, like that foreign woman with the loud voice, who pleaded for his help? She didn't give up; that's the first thing. Second, she found the perfect answer: “Even the pups get the crumbs that fall from the master's table!” Thirdly, her prayer was answered, and her faith warmly praised.

That's how Christian faith should spread, like the rippling circles expanding on the surface when a stone drops into a still pond. First to the Jews, then to the Gentiles. Always handed on by direct contact, the sharing of trust, the witness of peaceful conviction, the bearing of one another's burdens. But will our path of faith be smooth? Or will there be setbacks and obstacles, objections from people more clever than ourselves, a contrary wind of current opinion hostile to religious belief? In such circumstances, the Canaanite woman offers inspiration, with her iron resolve coupled with good humor and ready wit.
- Internet

Today's Readings: *Is 56:1, 6-7; Ps 67: 2-3, 5, 6, 8; Rom 11:13-15, 29-32; Mt 15:21-28*

PURE LOVE

Great love can change small things into great ones, and it is only love which lends value to our actions. And the purer our love becomes, the less there will be within us for the flames of suffering to feed upon, and the suffering will cease to be a suffering for us; it will become a delight! By the grace of God, I have received such a disposition of heart that I am never so happy as when I suffer for Jesus, whom I love with every beat of my heart.
(Diary, 303).

*Diary passages with bolded words are Jesus speaking

Diary of St. Maria Faustina Kowalska: Divine Mercy in My Soul

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykl A, 20 Niedziela Roku, Zwykła

Czytania: Iz 56:1, 6-7; Ps 67: 2-3, 5, 6, 8;

Rz 11:13-15, 29-32; Mt 15:21-28

"Wielokrotnie zawieraleś przymierze z ludźmi, a gdy oczekiwali zbawienia, pouczaleś ich przez proroków" (IV Modlitwa Eucharystyczna). Rzeczywiście Pan Bóg niejednokrotnie zawierał przymierze z człowiekiem. Polegało ono m.in. na swego rodzaju obopólnych zobowiązaniach, a więc z jednej strony Bóg obiecywał pewne dobra, w zamian za co lud podejmował zobowiązanie, że będzie zachowywał prawo Boże i przestrzegał sprawiedliwości. W związku z tym przymierzem jest mowa o narodzie wybranym przez Boga. Stanowił on określoną grupę osób, z którą zostało zawarte przymierze. Naród wybrany w Starym Przymierzu bardzo cenił sobie to wyróżnienie i otrzymał nawet rozkaz od Pana, aby zbytnio nie zbliżać się do narodów ościennych. Chodziło przede wszystkim o to, by lud wybrany nie przejął od innych narodów zwyczajów pogańskich i nie skaził wiary w jednego prawdziwego Boga.

Można zatem mówić o jakimś odizolowaniu ludu wybranego od pozostałych narodów. Ze strony Izraela przybierało to czasem bardzo skrajne formy graniczące z pogardą dla tych, którzy nie należeli do narodu wybranego. Owszem, wielu Izraelitów było zdania, że zbawienie, o jakim mówili prorocy, otrzyma charakter elitarny, a więc zostanie zacieśnione tylko do synów Izraela, potomków Abrahama.

Nie tak jednak wyglądały sprawy w Bożych zamiarach. Królestwo mesjańskie miało przybrać charakter powszechny, czyli miało objąć wszystkich ludzi dobrej woli. Owszem, Pan Bóg pozwalał nawet już w Starym Testamencie niejako poszerzyć naród wybrany o tych, którzy - pochodząc wprawdzie spośród cudzoziemców - chcieli Mu służyć i miłować Jego Imię. Było to również zapowiedzią rzeczy przyszłych: "Bo dom mój będzie nazwany domem modlitwy dla wszystkich narodów".

Tej ekonomii Bożej Chrystus okazuje wierność w czasie swojej publicznej działalności. Wyraźnie oświadcza, że przyszedł na pierwszym miejscu do tych, którzy byli synami obietnicy, a więc do narodu wybranego w Starym Przymierzu; ale jednocześnie wcale nie odrzucał od siebie tych, którzy spośród innych narodów garnęli się do Niego i wyrażali swoją chęć służenia prawdziwemu Bogu. A jeśli ich w pewien sposób doświadczał, to można powiedzieć, że głównie po to, aby zawstydić tych, którzy się chlubilili swoją przynależnością do narodu wybranego. Tak właśnie było z ową niewiastą kananejską, która prosiła o uzdrowienie córki. Pochodziła z narodu, który zamieszkiwał Palestynę przed przyjściem Izraela, a więc była poganą. Jednakże swoją postawą ukazała wiarę, którą Chrystus chwali na oczach otaczających go Izraelitów: "O niewiasto, wielka jest twoja wiara".

Przy okazji Chrystus zwraca uwagę na to, że u Boga liczy się na pierwszym miejscu nie przynależność zewnętrzna do narodu wybranego, lecz żywa wiara, która obfituje dobrymi czynami.

Św. Paweł słusznie został nazwany Apostołem naro-

dów albo inaczej Apostołem pogan, bo poniósł do nich światło Ewangelii. Sam zresztą chętnie stosuje do siebie tytuł "Apostoła pogan". Jednakże ta działalność stała się jakby okazją do ujawnienia przedziwnej tajemnicy: ci, którzy powinni pierwsi wejść do Królestwa mesjańskiego, "na razie zostali odrzuceni", a ich odrzucenie otworzyło niejako drogę poganom do przyjęcia Ewangelii. Co więcej, Apostoł pogan ściągnął na siebie straszną nienawiść wielu swoich rodaków, którzy nie mogli mu darować właśnie tego, że poganom zaniósł obietnice mesjańskie.

Ta sytuacja nie zwróciła Pawła przeciwko swoim rodakom. Zawsze widział w tym wszystkim jakąś niepojętą dla człowieka Bożą tajemnicę, którą wyraził w stwierdzeniu: "Bóg poddał wszystkich nieposłuszeństwu, aby wszystkim okazać swe miłosierdzie". Paganie przed przyjściem na świat Chrystusa byli nieposłuszni Bogu i dlatego nie należeli do narodu wybranego, ale oddawali cześć boską martwym przedmiotom, podczas gdy Izrael - przynajmniej zewnątrz - okazywał Bogu wierność jako cały naród. Od przyjścia na świat Chrystusa role jakby się odwróciły, bo poganie zaczęły licznie włączać się do ludu Nowego Przymierza, podczas gdy znowu Izraelici ujawnili nieposłuszeństwo. Apostoł wyraża jednak nadzieję, że ich obecne nieposłuszeństwo stworzy okazję do tego, aby i nad nimi okazało się kiedyś Boże miłosierdzie.

— ks. Edward Szafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

Jezus dokonuje symbolicznego odejścia w stronę Tyru i Sydonu, a więc ku narodom pogańskim. Jego „usunięcie się” spośród Żydów (anachoresis) jest trzykrotnie wspomniane przez Mateusza. W ten sposób Ewangelista podkreśla narastający dystans między Nauczycielem z Nazaretu a oficjalnymi przedstawicielami Izraela.

Pierwsza „anachoreza” Jezusa ma miejsce po Jego konfrontacji z faryzeuszami, którzy odrzucili Go jako Mesjasza, co więcej, postanowili Go zabić, gdy Jezus po raz pierwszy dał do zrozumienia, że jest kimś większym niż Świątynia i że jest Panem szabatu. W odpowiedzi Jezus usunął się stamtąd.

Następnie męczeństwo Jana Chrzciciela skłania Jezusa do odejścia z Galilei „na miejsce pustynne”. Jezus widzi w śmierci Poprzednika zapowiedź swej własnej męki, wie jednak, że nie dopełni jeszcze swej misji, dlatego nie nadeszła dlań godzina wstąpienia do Jerozolimy.

Po raz trzeci odejście Jezusa, wspomniane jest właśnie w analizowanym fragmencie, jako skutek dyskusji z faryzeuszami i uczniami w Piśmie z Jerozolimy, zarzucającymi Jego uczniom lekceważenie tradycji starszych.

W okolicach Magadan następuje definitywna konfrontacja z Żydami, którzy domagają się znaku z nieba ignorując dokonany właśnie cud rozmnożenia chleba oraz liczne uzdrowienia. Jezus odpowiada, że dla plemienia przewrotnego i wiarołomnego jedynym znakiem będzie odtąd znak Jonasza, czyli Jego śmierć i wskrzeszenie. Jak prorok Jonasz wypełnił swoją misję poza Izraelem, głosząc nawrócenie poganom, tak też Chrystus, odrzucony przez Izraela, znajdzie wielką wiarę pośród narodów. Tym razem Jezus definitywnie zostawia ich na łup ich własnej zatwardziałości. To samo nakazuje także swoim uczniom: „zostawcie ich! ; strzeżcie się ich nauki....”

—ks. Józef Maciąg

SAINT BARTHOLOMEW—24 AUGUST

is one of the twelve Apostles whom Jesus chose from among several dozen disciples. There are two names in the Gospels: Bartholomew and Nathanael. The synoptics (Matthew, Luke and Marek) use the first name, while John uses the second name. However, according to biblical criticism and tradition, it is one and the same person. John refers to Nathanael as the Apostle. In addition, he clearly emphasizes that Nathanael was friends with Philip the Apostle, and the synoptics always place Bartholomew next to Philip in the catalogs of the Apostles.

Synoptics mention the name of St. Bartholomew only in the catalogs of the Apostles. St. John says he was from Cana of Galilee. He describes in detail the first meeting of Nathanael with Christ, of which he was an eyewitness. It was Philip, the disciple of the Lord Jesus, later the Apostle, who brought Nathanael to Christ, and that is why Nathanael is always right after Philip in the list of the Apostles. Some believe that it was at Nathanael's wedding in Cana that Christ was with his disciples and his mother, where he performed his first miracle at her request.

The description of the first meeting shows that Nathanael was not very positive about the inhabitants of Nazareth. However, when he heard the words of Christ and knew that Christ penetrated the depths of his interior, heart and soul, he immediately firmly believed in Him and believed Him. This testifies to the great integrity of his heart and openness to God's grace. From then on, he remained with Christ forever. About Nathanael St. John the Evangelist mentions again - he took part in the miraculous fishing on the lake of Genezareth after the resurrection of Christ.

Christian tradition has little to say about St. Bartholomew. Interest in other Apostles is much greater, the figure of St. Bartholomew is rather in the shade. The first church historian, St. Eusebius, writes that around the year 200 Pantenus found in India the Gospel of St. Matthew. At the same time, she expresses the belief that St. Bartholomew. A similar version is given by St. Jerome.

From the Apocrypha about St. Bartholomew, the Gospel of Bartholomew and the Apocalypse of Bartholomew have been preserved. A more extensive apocrypha The Passion of Bartholomew the Apostle has also been preserved. According to him, Bartholomew was to preach the Gospel in Armenia. There he was even supposed to convert the king's brother - Polimnius. On the orders of the Armenian king Astyages, he was captured in the city of Albanopolis, crucified, and finally beheaded. The supposed date of the Apostle's death is given as the year 70.

Immediately after his death, Bartholomew was honored as a martyr for the faith of Christ. Therefore, his relics were protected from destruction. Around the year 410, Bishop Maruta reportedly transferred them from Albanopolis to Majafarquin, from where they were soon transferred to Dare in Mesopotamia. From there, the relics were placed in Anastasiopolis, Phrygia, Asia Minor, around the year 507. However, when barbarian invasions threatened, they were taken to the Aeolian Islands in 580 and to Beneventum in 838. Currently, they are under the mensa of the main altar of the local cathedral. Some of these relics were transferred during the reign of Emperor Otto III to Rome. This ruler erected a basilica on the Tiber Island (to store the relics of St. Adalbert), to which the relics of the Apostle were later brought, changing its title.

—brewiarz.pl

ŚWIĘTY BARTŁOŁMEJ—24 SIERPANIA

jest jednym z dwunastu Apostołów, których wybrał sobie Jezus spośród kilkudziesięciu uczniów. W Ewangeliach spotykamy dwa imiona: Bartłomiej i Natanael. Synoptycy (Mateusz, Łukasz i Marek) używają nazwy pierwszej, natomiast Jan posługuje się imieniem drugim. Jednak według krytyki biblijnej i tradycji chodzi w tym wypadku o jedną i tę samą osobę. Jan pisze o Natanaelu jako o Apostole. Ponadto akcentuje wyraźnie, że Natanaela łączyła przyjaźń z Filipem Apostołem, a synoptycy umieszczają Bartłomieja zawsze właśnie przy Filipie w katalogach Apostołów.

Synoptycy wymieniają imię św. Bartłomieja jedynie w katalogach Apostołów. Św. Jan podaje, że pochodził z Kany Galilejskiej. Szczegółowo zaś opisuje pierwsze spotkanie Natanaela z Chrystusem, którego był naocznym świadkiem. To Filip, uczeń Pana Jezusa, późniejszy Apostoł, przyprowadził Natanaela do Chrystusa i dlatego zawsze w wykazie Apostołów Natanael znajduje się tuż za Filipem. Niektórzy uważają, że to właśnie na weselu Natanaela w Kanie był Chrystus z uczniami i Matką, gdzie na Jej prośbę dokonał pierwszego cudu.

Z opisu pierwszego spotkania wynika, że Natanael nie był zbyt pozytywnie nastawiony do mieszkańców Nazaretu. Kiedy jednak usłyszał słowa Chrystusa i poznał, że Chrystus przeniknął głębiej jego wnętrza, serce i duszę, od razu zdecydowanie w Niego i Jemu uwierzył. Świadczy to o wielkiej prawości jego serca i otwartości na działanie łaski Bożej. Od tam już na zawsze pozostał przy Chrystusie. O Natanaelu św. Jan Ewangelista wspomina jeszcze raz - brał on udział w cudownym połowie ryb na jeziorze Genezaret po zmartwychwstaniu Chrystusa.

Tradycja chrześcijańska ma niewiele do powiedzenia o św. Bartłomieju. Zainteresowanie innymi Apostołami jest znacznie większe, postać św. Bartłomieja jest raczej w cieniu. Pierwszy historyk Kościoła, św. Euzebiusz, pisze, że ok. roku 200 Pantenus znalazł w Indiach Ewangelię św. Mateusza. Wyraża przy tym przekonanie, że zaniósł ją tam właśnie św. Bartłomiej. Podobną wersję podaje św. Hieronim.

Z apokryfów o św. Bartłomieju zachowały się Ewangelia Bartłomieja i Apokalipsa Bartłomieja. Zachował się również obszerniejszy apokryf Męka Bartłomieja Apostoła. Według niego Bartłomiej miał głosić Ewangelię w Armenii. Tam miał nawet nawrócić brata królewskiego - Polimniusza. Na rozkaz króla Armenii, Astiagesa, został pojmany w mieście Albanopolis, ukrzyżowany, a w końcu ścięty. Jako przypuszczalną datę śmierci Apostoła podaje się rok 70.

Zaraz po śmierci Bartłomiej odbierał cześć jako męczennik za wiarę Chrystusową. Dlatego i jego relikwie chroniono przed zniszczeniem. Około roku 410 biskup Maruta miał je przenieść z Albanopolis do Majafarquin, skąd przeniesiono je niedługo do Dare w Mezopotamii. Stamtąd zaś relikwie umieszczono w Anastazjopolis we Frygii w Azji Mniejszej ok. roku 507. Kiedy jednak najazdy barbarzyńców groziły, w roku 580 przewieziono je na Wyspy Liparyjskie, a w roku 838 do Beneventu. Obecnie znajdują się pod mensą głównego ołtarza tamtejszej katedry. Część tych relikwii została przeniesiona za panowania cesarza Ottona III do Rzymu. Władca ten wystawił bazylikę na Wyspie Tyberyjskiej (dla przechowania relikwii św. Wojciecha), do której to bazyliki sprowadzono potem relikwie Apostoła, zmieniając jej tytuł.

—brewiarz.pl

ST. HYACINTH OF POLAND—17 AUGUST

a Polish Dominican priest (1185–15 August 1257) and missionary who worked to reform women's monasteries in his native Poland. He was a Doctor of Sacred Studies, educated in Paris and Bologna.

Called the "Apostle of the North", Hyacinth was the son of a noble family of Odrowąż. He was born in 1185 at the castle of Lanka, at Kamień, in Silesia, Poland. A near relative of Ceslaus, he made his studies in notable cities: Kraków, Prague, and Bologna, and at the latter place merited the title of Doctor of Law and Divinity. On his return to Poland he was given a prebend at Sandomierz, a medieval center of administration in the south-eastern part of the country. He subsequently accompanied his uncle Ivo Koński, the Bishop of Kraków, to Rome.[2]

While in Rome, he witnessed a miracle performed by Dominic of Osma, and became a Dominican friar, along with Ceslaus and two attendants of the Bishop of Kraków, Herman and Henry. In 1219 Pope Honorius III invited Dominic and his followers to take up residence at the ancient Roman basilica of Santa Sabina, which they did by early 1220. After an abbreviated novitiate, Hyacinth and his companions received the religious habit of the Order from Dominic himself in 1220.

The young friars were then sent back to their homeland to establish the Dominican Order in Poland and Kiev. As Hyacinth and his three companions traveled back to Kraków, he set up new monasteries with his companions as superiors, until finally he was the only one left to continue on to Kraków. Hyacinth went throughout northern Europe spreading the faith. He died in the year 1257.

One of the major miracles attributed to Hyacinth came about during a Mongol attack on Kiev. As the friars prepared to flee the invading forces, Hyacinth went to save the ciborium containing the Blessed Sacrament from the tabernacle in the monastery chapel, when he heard the voice of Mary, the mother of Jesus, asking him to take her, too.

Hyacinth lifted the large, stone statue of Mary, as well as the ciborium. He was easily able to carry both, despite the fact that the statue weighed far more than he could normally lift. Thus he saved them both. For this reason he is usually shown holding a monstrance (though they did not come into use until several centuries later) and a statue of Mary.

The tomb of Hyacinth is in the Basilica of Holy Trinity in Krakow, Poland, in a chapel that bears his name.[8]

Hyacinth was canonized on 17 April 1594 by Pope Clement VIII,[2] and his memorial day is celebrated on 17 August. In 1686 Pope Innocent XI named him a patron of Lithuania. He is the patron saint of those in danger of drowning.

In Spanish-language countries, Hyacinth is known as San Jacinto. However, most of the numerous towns and locations in Spanish-speaking countries that are so named are named for the early Christian martyr Hyacinth of Caesarea.

ŚW. JACEK (HIACYNT)—17 SIERPANIA

polski ksiądz dominikanin (1185–15 sierpnia 1257) i misjonarz, który działał na rzecz reformy klasztorów żeńskich w ojczystej Polsce. Był doktorem nauk sakralnych, wykształconym w Paryżu i Bolonii.

Nazywany „Apostolem Północy”, Jacek był synem szlacheckiego z rodu Odrowążów. Urodził się w 1185 r. na zamku Lanka w Kamieniu na Śląsku. Bliski krewny Cesława, studiował w znaczących miastach: Krakowie, Pradze i Bolonii, gdzie zasłużył sobie na tytuł doktora prawa i teologii. Po powrocie do Polski otrzymał prebendę w Sandomierzu, średniowiecznym ośrodku administracyjnym w południowo-wschodniej części kraju. Następnie towarzyszył swojemu wujowi Iwo Końskiemu, biskupowi krakowskiemu, do Rzymu[2].

Przebywając w Rzymie był świadkiem cudu dokonanego przez Dominika z Osmy i został dominikaninem wraz z Cesławem i dwoma sługami biskupa krakowskiego Hermanem i Henrykiem. W 1219 papież Honoriusz III zaprosił Dominika i jego zwolenników do zamieszkania w starożytnej rzymskiej bazylice Santa Sabina, co uczynili na początku 1220 roku. Po skróconym nowicjacie Jacek i jego towarzysze otrzymali habit zakonny od samego Dominika w 1220.

Młodzi bracia zostali następnie odesłani do ojczyzny, aby założyć Zakon Dominikanów w Polsce i Kijowie. Kiedy Jacek i jego trzech towarzysze wracali do Krakowa, zakładał nowe klasztory wraz ze swoimi towarzyszami jako przełożonymi, aż w końcu jako jedyny pozostał, aby kontynuować podróż do Krakowa. Jacek przemierzył całą północną Europę szerząc wiarę. Zmarł w 1257 roku.

Jeden z ważniejszych cudów przypisywanych Jackowi miał miejsce podczas ataku mongolskiego na Kijów. Kiedy bracia przygotowywali się do ucieczki przed najeźdźcami, Jacek poszedł ratować cyboryum zawierające Najświętszy Sakrament z tabernakulum w kaplicy klasztornej, kiedy usłyszał głos Maryi, matki Jezusa, proszącej go, aby ją zabrał.

Jacek podniósł duży, kamienny posąg Maryi, a także cyboryum. Z łatwością był w stanie unieść oba, pomimo faktu, że posąg ważył znacznie więcej, niż mógł normalnie unieść. W ten sposób uratował ich obu. Z tego powodu zwykle pokazuje się go trzymającego monstrancję (choć nie weszły do użytku dopiero kilka wieków później) i posąg Maryi.

Grób Jacka znajduje się w Bazylice Trójcy Świętej w Krakowie, w kaplicy noszącej jego imię.[8]

Jacek został kanonizowany 17 kwietnia 1594 r. przez papieża Klemensa VIII [2], a dzień jego pamięci obchodzony jest 17 sierpnia. W 1686 r. papież Innocenty XI mianował go patronem Litwy. Jest patronem osób zagrożonych utonięciem.

W krajach hiszpańskojęzycznych Hiacynt jest znany jako San Jacinto. Jednak większość z licznych miast i lokalizacji w krajach hiszpańskojęzycznych, które są tak nazwane, nosi imię wczesnochrześcijańskiego męczennika Hiacynta z Cezarei.

44th ANNUAL POLISH Dożynki HARVEST FESTIVAL

September 16 - 17, 2023

Authentic Polish food, Kids games, Cultural exhibition,
Polish folk performances, Special concert by famous band
from Poland – LOMBARD

Opportunity Drawing on Sunday, September 17th at 3:00pm

TICKETS
\$5.00 each
\$5,000 Grand Prize
\$3,000 Second Prize
\$1,000 Third Prize
Many other prizes

PERFORMING SAT SEPT 16TH

#LOMBARD4040

POLAM FEDERAL CREDIT UNION, an equal opportunity employer, is seeking a **Part Time** Teller for our Orange Office. Resumes may be sent to polam@polam.org with the subject line to read "Resume". Polish speaking considered a plus. We are looking for a friendly, team player who would like to invest in a career with POLAM FCU. \$20 per hour. Positive attitude and a desire to enrich the financial well-being of our members is essential. We'd love to have you as a part of the team. 1700 N. Tustin Rd, Orange.

Danuta Dobrowolska
Branch Manager

POLAM
Federal Credit Union
1700 N Tustin Street, Suite C
Orange, CA 92865

Tel [714 998 1016](tel:7149981016) x 112
Fax [714 998 1057](tel:7149981057)

www.polam.org

Pray for

Sr. M. Amadeo, RSM
Zofia Adamowicz
Adi

Karen Arandoña
Rachel Arandoña
Kyle Ardando
Sarah Arizon

Andrzejek&Michael Ashline

Avalon Asgari

Anna Bagnowska

Wiesława Barr

Jamie Barrett

Lois Barta

Marek Bartłomowicz

Pilar Bascope

Ronald Brozchinsky

Paul Budai

Charlotte Frances

Gregorio Cabotaje

Edward Cacho

Dora Carrillo

Peter Camacho Family

Jean Carter

Ashley&Connor Cooper

Lacie Cooper

Gina Cruz

Jadwiga Cywińska

Sylvia Derby

Adam Dolewski

Joe Doud

Mieczysław Dutkowski

Edmund F. Dzwigalski

Erica Furniss
Grzegorz Gaśka
Anita and Mike Gilkey

Zofia Grochulski

Brooklyn Hamsley

Todd Hill

Tot Hoang

Dick Hoffman

Patricia Hoffman

Jackie Hoyt

Andrzej Hulisz

Jadwiga Inglis

Leonard Jakubas

Zofia Janczur

Renee Jarecki

Ania Karwan

Julie & Larry Klementowski

ATK

Anent L.

Mary Laning

Danuta Łabuś

Monique Chmielewska

Lehman

Amber Matrauga

Anthony Martinez

Antoinette Martinez

Gail Morganti

Jarosław Musiał

Irene Nielsen

Monica Nava

Gloria Norton

Jerry Nicassio

Andrzej Niedojadło
Jarrod Pavlak
Mirosława Pawelczak

Anthony Palermo

Teresa Petty

Elaine Quan

Benito Ramirez

Jerry Ramirez

Joan Ritchie

Carlene Romeo

Robert Rosecrans

Henryk Ruchel

Elżbieta Rudzińska

Veronica Sequi

Debra Shewman

Maria Sowa

Jean & Mike Speakman

Matt Starbuck

Mary Strazdas

Adrianne Swinford

Halina Szmit

Grace Teodors

Teresa Turek

Unborn Children

Lauren Vairo

Kelsie Wagner

Charlene Web

Bernadette Westphal

Alicja Wilczyńska

Patricia Yochum

Janina&Henryk Żelazewscy

Bogusia Zientek

RECYCLING PROGRAM

The Knights of Columbus Council #9599 will have their next recycling drive on **September 9th and 10th** before and after all the Masses. The Knights will accept only aluminum beverage cans and plastic water and beverage bottles, **please no glass**. A recycling station will be set up in the south-west corner of the main parking lot. A Knight will be there to direct and help with your load.

A VOCATION VIEW:

"The gifts and the call of God are irrevocable." Use the gifts that God has given you to stir into flame the gift of faith.
DIVINE WORD MISSIONARIES-SISTERS
SERVANTS OF THE HOLY SPIRIT
800-553-3321

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Sunday: St. Bernard,
Abbot and Doctor of the Church
Monday: St. Pius X, Pope
Tuesday: The Queenship of the Blessed Virgin Mary
Wednesday: St. Rose of Lima, Virgin
Thursday: St. Bartholomew, Apostle
Friday: St. Louis
Saturday: Our Lady of Częstochowa
Sunday: St. Monica

Sat 8/19	4:00 pm	+Dan Dakota from Armando and Sandy
Sun 8/20	9:00 am	For all the members of the Polish Center
	10:30 am	+Krzysztof Bitner od żony i córki +Bolesław Kwiatkowski od córki Teresy Wyszomirskiej z rodziną +Anna Boblak Garczek w 60 r. śmierci od córki Czesławy z rodziną +Juana Palasias w 7 rocznicę śmierci i +Christobal Palasias w 2 rocznicę śmierci od córki z rodziną
Sat 8/26	4:00 pm	For all the members of the Polish Center
Sun 8/27	9:00 am	For all the members of the Polish Center
	10:30 am	Za Grażynę Kopydłowską z okazji rocznicy chrztu Za wszystkich zmarłych z rodzin Musiał i Bis od Jarosława Musiał +Jan Miron w 40 rocznicę śmierci od żony Mieczysławy i synów Roberta i Adama +Tadeusz Habasiński w 10 rocznicę śmierci od córki Krystyny z rodziną +Hella Tarnawski O zdrowie dla Dr. Andrzeja Tarnaskiego
Fri 9/1	8:30 am	+Kevin Starbuck and +Nick Wilson
	7:30 pm	Za wszystkich Parafian Polskiego Ośrodka
Sat 9/2	4:00 pm	For all the members of the Polish Center
Sun 9/3	9:00 am	For all the members of the Polish Center

CENTER COUNCIL NEWS

Our Center Council holds regular meetings. If anyone has questions or items for the Council to address please feel free to submit questions to the Office or Mrs. Judy McBride at jdmcb1@gmail.com

Rada Ośrodka spotyka się regularnie. Prosimy o skierowanie pytań albo kwestii do Rady przez biuro albo przez Panią Judy McBride jdmcb1@gmail.com

PSA UPDATE

As of this week 115 families and organizations have joined our Diocesan PSA program for 2023 and have pledged \$39,396

Bóg Zapłać za Hojność
God Bless for your generosity

PASTORAL SERVICES APPEAL
Our faith. Our future.

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

	First	Second
08/05 & 08/06/2023	\$ 6,033.00	\$ 550.00
08/12 & 08/13/2023	\$ 5,768.00	\$ 685.00

God bless for your generosity!

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD

Deacon: Dn. Jim Merle

Secretary: Iwona Zajkowska-Kubat

Office Hours:

Wednesday - 10:00 am - 5:00 pm

Saturday - 11:00 am - 6:00 pm

Sunday - 9:30 am - 2:00 pm

Baptisms, Marriages, Funerals by appointment.

VOLUNTEERS – WE NEED YOUR HELP

We are looking for donations of cases of water and soda pop for the Soda Booth. If you are shopping and see some on sale, we would appreciate any donations you could assist with. The water, soda pop can be dropped off at the Center before, or after Masses, or during the week.

THANK YOU!

CALLING ALL KITCHEN VOLUNTEERS

All the generous **kitchen volunteers** are asked to please reserve your time to help with the preparation of food. The work meetings will take place at the Center on the following dates: **Sept. 12, 13, 14, and 15th from 9 am - "till done"**. Any offer of time and help will be greatly appreciated! (We have fun too!). To offer your help please call Teresa Turek, tel: **(949) 306-1940**

We need your help for another successful Festival!

All volunteers can sign-up on the Center Website

DOŻYNKI – CAKE BOOTH

The Cake Booth relies completely on the generosity of the people at the Center to bring any cakes, cookies, pastries, pies, brownies, etc.. (ONLY HOME - BAKED PLEASE !!!) Pączki will be for sale. We need and ask you to bring your home - baked specialties *please* to the Cake Booth in the morning on Saturday, September 16th and Sunday, September 17th

THANK YOU FOR HELP / DZIEKUJEMY

PROŚBA O POMOC !

Potrzebujemy całych opakowań (zgrzewek) wody i różnych napojów gazowanych do stoiska z napojami. Będziemy wdzięczni za wszelką pomoc. Wodę, napoje gazowane można dostarczyć do Centrum w niedzielę, albo też w ciągu tygodnia.

Prosimy wszystkich wolontariuszy (panie i panów!) chętnych do pomocy w przyrządzaniu polskich potraw o zarezerwowanie czasu na zajęcia kuchenne od **wtorku 12 do piątku 15 września**.

Pani Teresa Turek zaprasza od godz. 9 rano. Proszę dzwonić na jej tel: **(949) 306-1940**

BĘDIEMY WDZIĘCZNI ZA WSZELKĄ POMOC

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnep@gmail.com

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass:

4:00 pm - English

Sunday Masses:

7:15 am - Latin

9:00 am - English

10:30 am - Polish

First Friday Masses:

8:30 am - English

7:30 pm - Polish

Confession before each Mass